

Thai A: language and literature – Higher level – Paper 1
Thaï A : langue et littérature – Niveau supérieur – Épreuve 1
Tailandés A: lengua y literatura – Nivel superior – Prueba 1

Wednesday 10 May 2017 (afternoon)

Mercredi 10 mai 2017 (après-midi)

Miércoles 10 de mayo de 2017 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

Instructions to candidates

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Question 1 consists of two texts for comparative analysis.
- Question 2 consists of two texts for comparative analysis.
- Choose either question 1 or question 2. Write one comparative textual analysis.
- The maximum mark for this examination paper is **[20 marks]**.

Instructions destinées aux candidats

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- La question 1 comporte deux textes pour l'analyse comparative.
- La question 2 comporte deux textes pour l'analyse comparative.
- Choisissez soit la question 1, soit la question 2. Rédigez une analyse comparative de textes.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est de **[20 points]**.

Instrucciones para los alumnos

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la pregunta 1 hay dos textos para el análisis comparativo.
- En la pregunta 2 hay dos textos para el análisis comparativo.
- Elija la pregunta 1 o la pregunta 2. Escriba un análisis comparativo de los textos.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es **[20 puntos]**.

เลือกทำเฉพาะตอนที่ 1 หรือตอนที่ 2.

1. จงวิเคราะห์และเปรียบเทียบบทอ่านสองเรื่องต่อไปนี้ ในการวิเคราะห์และเปรียบเทียบนี้ ควรอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบทอ่านทั้งสองเรื่อง ความสำคัญของบริบท ผู้รับสาร วัตถุประสงค์ รูปแบบ และลักษณะการเขียน

บทอ่าน A

The screenshot shows the top navigation bar of the Thai National Curriculum Framework website. It includes the 'สสส' logo, a search bar, and social media icons. Below the search bar, there are links for 'เปลี่ยนการแสดงผล' (Change display) and 'เข้าระบบ | สมัครสมาชิก' (Log in | Register). A secondary navigation bar contains icons and text for 'หน้าแรก' (Home), 'ข่าวสร้างสุข' (Happy News), 'สาระสุขภาพ' (Health Topics), 'เพื่อนสร้างสุขภาวะ' (Friends for Well-being), 'สื่อสร้างสุข' (Happy Media), 'ประกาศทุนทั่วไป' (General Fund Announcement), 'รู้จัก สสส' (Get to know SSS), and 'สุขใจปลายปากกา' (Happy with the pen).

ขณะนี้คุณอยู่ที่ : [หน้าแรก](#) » [สาระสุขภาพ](#) » [ทักษะแอสสุขภาพ](#)

4 เทคนิคชวนลูกปลูกผัก

share 1 Tweet 0

โดย [gidanan ganghair](#) | วันที่ 14 กันยายน 2558 | อ่าน : 4,559

- “การปลูกผักกินเอง” นอกจากจะประหยัดและได้ผักปลอดสารพิษไว้กินแล้ว หากลองฝึกให้เด็ก ๆ
- 5 ลงมือทำด้วยจะช่วยให้พัฒนาทั้งทักษะทางร่างกายและทักษะการคิด รวมไปถึงพื้นฐานเรื่องอารมณ์ จิตใจที่เหมาะสมตามวัย และยังสามารปรับเปลี่ยนทัศนคติของเด็กที่ไม่ชอบกินผักได้อีกด้วย
- รณรงค์ วัชชาย ตัวแทนจากโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา หรือที่รู้จักกันในชื่อ “โรงเรียนนอก
- กะลา” หนึ่งในสมาชิกโครงการสวนผักคนเมือง กล่าวว่า หากพูดถึงศัตรูในใจเด็กส่วนใหญ่ หนึ่งในนั้นคง
- เป็น “ผัก” แน่نون การปลูกพืชผักสวนครัวไว้สำหรับรับประทานเองในครอบครัวเพียงพื้นที่เล็กๆ จะสามารถ
- 10 ทำให้เกิดกระบวนการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการรับประทานผักแก่เด็ก เปลี่ยนเด็กเกลียดผักให้กลายเป็นเด็กที่รัก การรับประทานผักได้ เด็กจะรู้สึกตื่นเต้นที่ได้เห็นผักที่ปลูกเองค่อย ๆ โตขึ้น พ่อแม่ก็รู้สึกดีใจไม่แพ้กันเวลาได้
- เห็นลูกมีความสุขเมื่อได้รับประทานผักจากฝีมือการปลูกของเขาเอง
- ยิ่งไปกว่านั้นกิจกรรมการปลูกผักยังทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ผักการสังเกตและค่อย ๆ ทำความเข้าใจว่า
- สิ่งแวดล้อมมีความสำคัญ กิจกรรมนี้จึงส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรจนเกิดเป็นนิสัย นำ
- 15 ไปสู่การรับรู้และการสร้างสำนึกรักธรรมชาติ เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อมอันจะช่วยปลูกฝังให้เกิดความรัก ความ ห่วงแหน ตลอดจนการตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ
- รณรงค์ บอกต่อว่า เด็ก ๆ ที่เติบโตในต่างจังหวัด ในชุมชนที่ทำการเกษตรหรือมีพื้นที่ใกล้ชิตธรรมชาติ
- สามารถเรียนรู้คุณประโยชน์และความหลากหลายของพืชพันธุ์ได้โดยง่าย เนื่องจากวิถีชีวิตจะอยู่กับธรรมชาติ
- และต้นไม้อยู่แล้ว แต่สำหรับชุมชนเมืองที่มีพื้นที่ในการปลูกต้นไม้ค่อย ๆ พ่อแม่สามารถเริ่มจากการใช้พื้นที่รอบ
- 20 บ้าน หน้าบ้านหรือระเบียงเพื่อปลูกผักในกระถาง ตะกร้า ถ้วย กะละมัง หรือขวดพลาสติกได้ นอกจากนี้ปัจจุบัน มีองค์ความรู้เรื่องของการปลูกผักในพื้นที่เล็กๆ มากมาย อย่างเช่น เว็บไซต์สวนผักคนเมืองก็มีทั้งองค์ความรู้ และศูนย์เรียนรู้ที่กระจายอยู่หลายพื้นที่ให้ได้ศึกษาและนำมาปรับใช้ในบ้านได้ไม่ยาก

เทคนิคการสอนลูกปลูกผัก

25 **1. ก่อนที่จะลงมือสอนลูกพ่อแม่เองต้องประเมิน**ก่อนว่าตนมีความรู้ทางด้านเกษตรมากน้อยเพียงใด หากไม่มีความรู้มากนักก็ควรเริ่มศึกษาและลงมือด้วยตนเองก่อน เมื่อคิดว่าทำได้แล้วจึงชักชวนลูกมาร่วมกันปลูกผัก

2. เริ่มจากการปลูกผักที่ปลูกขึ้นได้ง่าย ๆ เช่น ต้นอ่อนทานตะวัน ผักชี ต้นหอม กระเทียม ผักบุ้งจีน กะเพรา โหระพา พริก มะเขือเทศ เป็นต้น รวมถึงอธิบายถึงประโยชน์ของผักแต่ละชนิดให้เด็กได้เรียนรู้ โดยให้เด็กได้ลองสังเกตและจดจำลักษณะของผักแต่ละชนิดด้วยตนเอง

30 **3. ให้เด็กได้มีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการปลูก** ตั้งแต่เตรียมการปลูก ลงมือปลูกและบำรุงดูแลรักษาให้พืชผักเจริญเติบโตจนกระทั่งเก็บผลผลิตได้ โดยอาจใช้วิธีเล่นเป็นเกมปลูกต้นไม้และจากนั้นก็จะต้องมีการดูแลหมั่นรดน้ำต้นไม้ที่ตนเองปลูก แล้วดูว่าต้นไม้ของใครจะเจริญเติบโตได้ดีกว่ากัน

35 **4. ควรจะสอดแทรกการสอนเรื่องระเบียบวินัยลงไปด้วย** เช่น ควรสอนให้ลูกรู้จักความรับผิดชอบต่อในการดูแลรดน้ำต้นไม้ให้เป็นเวลา และสอนให้รู้จักสังเกตการเจริญเติบโตของต้นไม้ในแต่ละช่วง ที่สำคัญพ่อแม่ยังสามารถใช้เวลาทำให้เด็กรับรู้ได้ว่า พวกเขามีศักยภาพมากพอที่จะทำงานสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ด้วยตัวเอง

“การปลูกผักช่วยฝึกความรับผิดชอบ สอนให้เด็กรักต้นไม้และสร้างนิสัยการรับประทานผัก โดยที่เด็กจะเต็มใจลองผักชนิดใหม่มากขึ้น พื้นที่เล็ก ๆ ในบ้านสามารถสร้างการเรียนรู้ที่ดีได้ เพราะครอบครัวได้ทำกิจกรรมร่วมกัน สิ่งเหล่านี้เริ่มจากพ่อแม่ใส่ใจ เข้าใจ และร่วมลงมือทำพร้อมกับลูก”
 40 รนกร กล่าวทิ้งท้าย

เรื่องโดย : กิดานัล กังแฮ Team Content www.thaihealth.or.th

แสดงความคิดเห็น

เพิ่มความคิดเห็น

Comment

กิดานัล กังแฮ, 4 เทคนิคชวนลูกปลูกผัก (2558)

บทอ่าน B

ฝนใหม่

ใกล้รุ่ง แม่ปลุกคำตัว¹ ว่าจะให้ลุกขึ้นมาไวๆ ตามแม่ไปเก็บเห็ดที่ป่า โดกคำผาง คำตัวดีใจนักหนา จึงสลัดผ้าห่มกองไว้บนสาด (เสื่อ) แล้วรีบไปตักน้ำเย็นในโอ่งลูปหน้าเพื่อให้หายง่วง จากนั้นก็วิ่งลงเรือนตามหลังแม่อย่างว่องไว

5 ดินชื้นเพราะฝนใหม่ตกพรอมมาหลายวันแล้ว ผิวดินซึ่งเคยแห้งผากส่งกลิ่นหอมชวนกิน แม่บอกอย่างนี้แหละถึงเรียกว่า “หอมกลิ่นดิน” แต่ดินที่กินได้นั้นมีสีดำ เรียกว่า “ขี้ดินดำ” มันเป็นดินริมห้วยซึ่งสายน้ำพัดพามาทับถมจนอัดกันเป็นชั้น ดินชนิดนี้มีเนื้อละเอียด กลิ่นหอม ยิ่งถ้าหากนำมาย่างไฟเสียก่อนก็ยิ่งหอมติดจมูก แบบที่เรียกว่า “หอมอื่นๆ”
10 คำตัวเคยได้ชิมอยู่บ้าง แต่แม่บอกว่ากินมากไม่ดี เพราะจะทำให้ตัวเหลือง

ฟ้าแจ่มแล้วเมื่อไปถึง แม่เต็ดใบตองกุง (ใบพลวง) ขนาดใหญ่ใบหนึ่งรองกันกะต๋ายาย (ตะกร้าสานจากไม้ไผ่ ไซ้เชือกผูกเป็นหู) แล้วส่งให้คำตัวสะพายเดินตามหลัง ส่วนแม่เอาเสียมที่ถืออยู่เขี่ยใบตองแห้งที่สุ่มอยู่ตามพื้นเพื่อหาเห็ด น้ำฝนทำให้ความมีชีวิตชีวากลับคืนมาสู่โคกคำผาง ต้นไม้ที่เคยทิ้งใบเหลืองเพียงกิ่งสีน้ำตาลแตก
15 ยอด มันเริ่มจากเขียวอมเหลือง เขียวอ่อน แล้วเข้มขึ้นทีละน้อยจนกลายเป็นเขียวสด

คำตัวดีใจมากที่ได้ตามแม่มาเก็บเห็ด ถึงแม่จะต้องตื่นตั้งแต่ฟ้าสาง หากป่าอันกว้างใหญ่มีสิ่งที่น่าสนใจอยู่มากมาย แม่เห็นเห็ดเหาะ จึงเอาเสียมแซะตามรอยดินที่เห็ดดันตัวขึ้นมาเบาๆ ไม้ให้มันบาดหรือเป็นแผล แล้วจึงเก็บใส่ตะกร้าที่คำตัวสะพายอยู่ แม่บอกว่าเห็ดชนิดนี้จะมาก่อนเห็ดชนิดอื่นเมื่อได้รับน้ำฝน ดอกของมันกลมเหมือนก้อนกระสุนดินเหนียวที่พี่ชายกับน้องชายปั้นสำหรับใช้ยิงหนังสติ๊ก เห็ดเหาะฝ้ายสีขาวหาง่าย หาก
20 เป็นเห็ดเหาะหนึ่งสีจะกลืนกับผิวดิน ทำให้ดูไม่ออก คำตัวจึงเผลอเหยียบอยู่บ่อยๆ จนแม่ดูว่า “ถ้าเป็นงูมันฉกแล้ว”

“แกงเห็ดต้องใส่ยอดผักตัว” แม่บอกขณะเก็บยอดผักตัวอ่อนใส่ตะกร้า

ดอกตัวตูมเป็นตุ่มสีแดง พอบานออก กลีบน้อยๆ ยาวสีขาวอมชมพู ขอบมีขนบางๆ สวยและกลิ่นหอม บางครั้งแม่ก็เอาไปใส่แกง แต่ว่ามันมีรสขมน้อยกว่าใบ

25 ตัว เป็นไม้พุ่มขนาดกลาง ลำต้นมีหนามห่างๆ ตัวที่กินได้เรียกว่าตัวขน ส่วนตัวโหม่นหรือตัวขาวไม่เคยปรากฏว่ามีคนกินแต่อย่างใด การเรียนรู้ในห้องเรียนธรรมชาตินั้น ผ่านจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง ตาบอกว่าสิ่งใดที่พ่อแม่ไม่เคยพากิน คนรุ่นต่อมาก็จะยึดถืออย่างเคร่งครัด

“ใส่ให้มันเปรี้ยวไซ้ใหม่”

“อ้อ” แม่พยักหน้า

30 “ใส่หมากส้มโฮงได้บ่ มันก็ส้ม (เปรี้ยว) คือกัน” คำตัวอยากรู้ เพราะส้มโฮง (มะตาด) สีเหลืองส้มสุกร่วงอยู่ใต้ต้น ส่งกลิ่นหอมกระจายไปทั่วป่า

“บ่ มันส้มโพด” แม่อธิบายว่าส้มโฮงเปรี้ยวเกินไป จึงไม่นิยมนำไปแกง

35

ใบตองที่หล่นทับกันบนพื้นดังกรอบแกรบเวลาเดินย่ำ คำตัวใช้ไม่เล็ก ๆ ช่วยแม่เขี่ยหาเห็ด และต้องค่อยไปไม้ลงไปอีกทีเดียวจึงเห็นพื้นดิน เห็ดก่อกอยู่บนนั้น มันมีส่วนดอกหนา แต่ขาสั้น จึงโผล่ขึ้นมาบานแต่เรื่อย ๆ หน้าดิน เห็ดนี้ถ้าพบดอกหนึ่งก็มักจะพบดอกอื่นๆ ด้วย

“มันชอบบานเป็นหมู่ (กลุ่ม)” แม่อธิบาย

เมื่อเก็บจนหมดแม่จึงเดินหาต่อไปอีก มีเห็ดรูปร่างเหมือนถ้วยใบกระจิวหิวสีแดงสดบานเป็นกลุ่มอยู่บนพื้น บางพวกก็มีสีดำขาสูงยาวแต่เล็กเรียวเหมือนเข็ม พวกมันกินไม่ได้จึงไม่มีใครเก็บ แม่พบเห็ดก่อกอีกหมู่หนึ่ง

40 จึงเขี่ยไปไม้ดอกอย่างระมัดระวังก่อนจะเก็บ คราวนี้ได้มากกว่าสิบดอก

“พอแล้ว กลับกันเถอะ”

“เป็นหยิ่ง” คำตัวเสียดาย “เก็บอีกบ่ได้หรือ”

“เอาไว้ให้คนอื่นเขากินบ้าง” แม่ตอบขณะเด็ดใบตองกุง สองสามใบมาปิดปากตะกร้าเพื่อคลุมเห็ด แล้วเอาไปสะพายเสียเอง และยื่นเสียมให้คำตัวถือแทน “เราเก็บแค่พอแกลงเท่านั้น ถ้าเก็บไปทั้งหมดจะได้เห็ด

45 ที่ไหนมาเกิดให้เก็บอีก”

คำตัวจำได้แม่นย่ำว่าตาก็สอนอย่างนี้ เวลาที่แม่หรือใครๆ ซ้อน ฮวก (ลูกอ้อด) และลูกครอกมาหมก² ตาต้องบอกว่าอย่าเอามากินมาก ปล่อยให้มันโตเป็นปลา เป็นกบตัวใหญ่ๆ บ้าง แต่หมกฮวกนั้นแช่หลาย แงงก็อร่อย

50 แมงกู่ (แมลงกู่) บินตอมดอกเข็มป่าอยู่หึ่งๆ ในนั้นมีน้ำหวานกิน ตาบอกว่าไม่ว่าสัตว์หรือคนต่างก็ต้องการอาหาร หากคนกินหลายกว่า จึงต้องขยันมากกว่า

จตุพร แพงทองดี, โสภโศภ (2555)

¹ คำตัวเป็นเด็กผู้หญิงชาวอีสาน อายุประมาณ 7 ขวบ

² ลูกครอก หมายถึง ลูกปลาที่อยู่เป็นฝูง (ครอก); หมกหรือห่อหมกของภาคอีสานไม่ใช่กะทิ เป็นอาหารประเภทหนึ่ง ใช้ใบตองห่อเนื้อสัตว์กับผักและสมุนไพร แล้วนำไปย่างไฟอ่อนๆ จนสุก

Blank page
Page vierge
Página en blanco

2. จงวิเคราะห์และเปรียบเทียบบทอ่านสองเรื่องต่อไปนี้ ในการวิเคราะห์และเปรียบเทียบนี้ ควรอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างบทอ่านทั้งสองเรื่อง ความสำคัญของบริบท ผู้รับสาร วัตถุประสงค์ รูปแบบ และลักษณะการเขียน

บทอ่าน C

เที่ยวญี่ปุ่น
เดือน ก.ย. - ธ.ค.

FUJI TOKYO
ฟูจิ & โตเกียว (5 วัน 3 คืน)

ชมภูเขาไฟฟูจิ อุทยานแห่งชาติฮาโกเน่ ชิมโซบะ
วัดอาซากุสะ โทกเมบะมริเมี่ยมเอ็กซ์เพลส ออนเซ็น
ช้อปปิ้งอุจิวานัง (เที่ยวอิสระ 1 วัน)
โดยสายการบิน AIR ASIA X

ราคาเริ่มต้น
27,900.-
(รวมภาษีเรียบร้อยแล้ว)

Free Wi-Fi on Bus

สอบถามได้ที่ คุณเฟิน 084-939-1110 / คุณตาล 084-939-1116, 02-197-9939 (กด 16, 12) e-mail: fern@koreafanclub.com

<http://koreafanclub.com>

บทอ่าน D

ประชาชาติธุรกิจ

ประชาชาติไลฟ์

แจ้งให้หมดจด! มารยาท “เที่ยวญี่ปุ่น” มีอะไรคนไทยต้องทำความเข้าใจ

Updated: 06 เม.ย. 2558 เวลา 21:15 น. ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

จากประเด็นร้อนนักแสดงซีรีส์ฮอว์ไทม์เดินบนรถไฟฟ้า จนถึงการจับดอกซากุระ จนเกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์ถึงมารยาทและวัฒนธรรมทั้งหลายของญี่ปุ่นที่คนไทยเพิกเฉย ไม่ได้ทำความเข้าใจอย่างแท้จริงจน

5 เป็นปัญหา

ตั้งแต่ปี 2557 เป็นต้นมา นักท่องเที่ยวไทยจำนวนมากหลั่งไหลเข้าประเทศญี่ปุ่น สังคมญี่ปุ่นโดยเฉพาะในเมืองใหญ่ๆ เริ่มคุ้นเคยกับคนไทยที่ไปเที่ยว แต่ยังมี “เรื่องแปลกๆ” เกี่ยวกับนักท่องเที่ยวไทยที่คนญี่ปุ่นอาจสงสัย แม้แต่เว็บบอร์ดของคนไทยที่ไปเที่ยวญี่ปุ่นกันเองก็เริ่มมีเสียงสะท้อนมาว่า คนไทยทำตัวแปลกปลอมในพื้นที่สาธารณะของญี่ปุ่น ส่งเสียงดังและไม่ยอมปรับตัว

10 “ประชาชาติธุรกิจออนไลน์” ได้เคยสัมภาษณ์ อรรถ บุนนาค พิธีกร นักเขียน ลูกครึ่งไทย-ญี่ปุ่นผู้เข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นอย่างถ่องแท้ อรรถได้กล่าวถึงวัฒนธรรมญี่ปุ่นในหลากหลายประเด็นที่คนไทยควรทำความเข้าใจและพึงเคารพ ดังสำนวน “เข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตาม” ในโอกาสนี้จึงนำบทสัมภาษณ์บางส่วนจาก “ซีรีส์เที่ยวญี่ปุ่น ตอน 3 : อรรถ บุนนาค เล่าทุกเรื่องเมืองโตเกียวก่อน คนไทยเป็นยังไงในสายตาญี่ปุ่น” มาแบ่งปันผู้อ่านอีกครั้ง

จริงหรือ? คนไทย “เสียงดัง” มาก ในที่สาธารณะญี่ปุ่น

15 อรรถเล่าประสบการณ์ส่วนตัวที่เจอคนไทยในญี่ปุ่นด้วยตัวเองว่า เขาเคยเห็นคนไทยเสียงดังมากๆ ในที่สาธารณะญี่ปุ่นและเห็นว่าเป็นเรื่องไม่ควรกระทำ

“เจอกับตัวเอง เคยเห็นคนไทยเสียงดัง เสียงดังมากๆ และยิ่งไปกลุ่มใหญ่มากเท่าไรยิ่งเสียงดังมากเท่านั้น อาจจะไม่ได้ดังในความรู้สึกของคนไทย แต่เป็นการรบกวนคนอื่นที่นั่น เห็นได้ชัดเลยเรื่องนี้ การพูดคุยในที่ขนส่งสาธารณะต้องใช้เสียงเบา หรือถ้าฟังเพลงด้วยหูฟังก็อย่าเปิดเสียงดังด้วย มารยาทในรถสาธารณะทุกประเภทก็เหมือนกัน

20 หมด”

“คนไม่คุ้นอาจตกใจเพราะรถไฟญี่ปุ่นเงียบมาก แม้มีคนมากก็ตาม โดยปกติในญี่ปุ่นคือห้ามเปิดเสียงมือถือในที่สาธารณะต้องเปิดสั่นเท่านั้น แต่คนไทยไม่ได้ใส่ใจเรื่องนี้ อีกอย่างคือคนไทยใช้โทรศัพท์มือถือถือกันทุกที่ด้วย จึงใช้โทรศัพท์ดังในขนส่งสาธารณะที่นั่น”

ถ่ายรูปตลอดเวลาในญี่ปุ่นไหวไหม?

25 เรื่องยอดฮิตของคนไทยที่ไปท่องเที่ยว (หรือไม่เว้นแม้แต่วิตประจำวัน) คือ ถ่ายรูป ถ่ายรูป และถ่ายรูป ทั้งรูปตัวเอง รูปอาหาร และรูปเพื่อนๆ ด้วยความสงสัยเราจึงถามอรรถว่านี่เป็นเรื่องปกติหรือไม่ในสังคมญี่ปุ่น

30 อรรถตอบให้ฟังชัดเจนว่า “คนญี่ปุ่นไม่ถือเรื่องถ่ายรูปอาหารก่อนกินนะ ก็โอเค เพราะเป็นสิทธิส่วนตัวที่ทำได้ แต่ ถ้าเรียกให้คนอื่นมาถ่ายรูปให้มาก ๆ ก็วุ่นวาย เรื่องการถ่ายรูปในที่สาธารณะ เช่น รถไฟ เราต้องคำนึงถึงคนอื่น คน ญี่ปุ่นถือมากเรื่องสิทธิส่วนตัว การที่เราถ่ายรูปคนอื่นในที่สาธารณะโดยพลการคือแค่ถ่ายรูปกลุ่มตัวเองแต่ไปติดคนอื่น ก็อาจสร้างความรำคาญหรือความไม่พอใจให้คนอื่นเขาได้ ถ้าคนญี่ปุ่นจะเซลฟี เขาก็จะถ่ายจะทำเงียบ ๆ ของ เขาไป แต่คนไทยไม่เข้าใจเรื่องนี้ เลยต้องเสียงดังต้องประกาศให้คนอื่นรู้ว่าฉันกำลังเซลฟี ด้วยความที่ไม่ค่อยคำนึง เรื่องสิทธิส่วนตัว”

เรื่องห้ามยุ่งในญี่ปุ่น!

35 ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละสังคมเป็นเรื่องละเอียดอ่อน จึงเป็นเรื่องของคนที่มาจากต่างถิ่นที่ต้อง ทำความเข้าใจและปรับตัว อรรถขยายภาพให้ชัดเจนว่า “คนไทยต้องระวังมากเรื่องอย่าใช้มาตรฐานวัฒนธรรมไทย เข้าไปตัดสินวัฒนธรรมญี่ปุ่น”

40 “คนญี่ปุ่นมีเส้นบางอย่างที่เขาไม่ชอบให้คนละลาบละล้วงเรื่องส่วนตัวของเขา ซึ่งคนไทยชอบมาก อย่างการเอ็นดู เด็กหรือลูกคนอื่นในที่สาธารณะ เราจับแก้มเด็กในเมืองไทย อย่าทำเด็ดขาดที่ญี่ปุ่น เล่นไกล ๆ โบกไม้โบกมือกับ เด็กได้ไม่เป็นไร แต่อย่าไปแตะต้องตัวลูกเขาเด็ดขาด ถ้าทำเขาจะทำท่าตกใจมาก อาจจะอ้อมลูกหนีไปเลย แต่คงไม่ พุดอะไรไม่ดีกับเรา”

ความสัมพันธ์และพื้นที่ระหว่างกันในแต่ละสังคมไม่เหมือนกัน “ขณะที่คนไทยถือเรื่องหัว ไม้ให้คนมาแตะต้อง ตบ หัวไม่ได้ เราก็ต้องคำนึงด้วยว่าอีกสังคมมีข้อกำหนดต่างกันไป คนไทยชอบเอาตัวเองเป็นใหญ่ เป็นศูนย์กลาง คิด ว่าแค่นี้เองไม่เห็นเป็นไร ลองคิดกลับกันดู เราก็มีสิ่งที่เรายอมไม่ได้ง่าย ๆ แล้วสังคมอื่นเขาจะยอมหรือ”

นักท่องเที่ยวไทยในญี่ปุ่น เป็นภาพแทนนักท่องเที่ยวจีนในไทย?

45 ด้วยความสงสัยว่ากระแสในทางลบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไทยในญี่ปุ่น เหมือนจะคล้ายพฤติกรรมนักท่องเที่ยว จีนในไทย และคนญี่ปุ่นมองอย่างนั้นหรือไม่ อรรถได้เปรียบเทียบให้เห็นภาพว่า “ถ้าเรามองเรื่องสิทธิในที่สาธารณะ เป็นหลักและเรารู้สึกว่านักท่องเที่ยวจีนบางส่วนมาบ้านเราแล้วเสียงดังวุ่นวายและรุกร้าสิทธิเราในที่สาธารณะ คน ญี่ปุ่นก็รู้สึกเช่นนั้นกับเรา แต่ห้ามเด็ดขาดที่จะคิดอย่างมั่งง่ายว่า ไม่เป็นไรเรามาแป๊บเดียว ถ้าอย่างนั้นคนจีนก็คิด แบบนี้สิ คือไม่เป็นไรหรอกเรามาไทยแป๊บเดียวทำอะไรก็ได้”

50 อรรถทิ้งแง่คิดง่าย ๆ ในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมญี่ปุ่นแบบไม่ประดักประเดิดว่า “คนญี่ปุ่นคำนึงผู้อื่นก่อน เสมอ เพราะฉะนั้นเวลาทำอะไรในญี่ปุ่นให้นึกถึงคนอื่นก่อนว่ารบกวนเขามั้ย แม้ว่าจะเป็นเพียงเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ตาม”

55 ฟังดูทั้งหมดจากแง่คิดแบบ “ญี่ปุ่นผสมไทย” ในมุมมองของอรรถ บุนนาค แล้ว ทำให้การเดินทางไปญี่ปุ่นหรือ ที่ไหน ๆ ก็ไม่ได้เป็นแค่เรื่องที่เราไปเพื่อเก็บเกี่ยวแค่ภาพถ่ายหรือพักผ่อนแบบไม่ฟังเสียงใครอีกต่อไป ทีนี้ก็คงพอจะเลือกได้แล้วว่า จะเปิด-ปรับ-หรือปิดตัวเอง เวลาออกไปเบิ่งโลกกว้าง

ประชาชาติธุรกิจออนไลน์และอรรถ บุนนาค,
 แจงให้หมดจด! มารยาท “เที่ยวญี่ปุ่น” มีอะไรคนไทยต้องทำความเข้าใจ (2558)